Lumi és a keskeny ösvény

Egy mese a bátorságról: ahogy Lumi rájön, hogy bátornak lenni nem azt jelenti, hogy nem félünk, hanem hogy félve is lépünk egyet.

Aznap reggel friss szél járta be a Bátorság Hegységét, a sziklák között halkan zörögtek a kavicsok, és a magasban egy sas rajzolt lassú köröket az égre. Lumi a hegy lábánál álldogált, és felnézett a meredek ösvényre.

Odafent, a szikla peremén, egy kilátó várt. Onnan, mesélték, ellátni a világ széléig. Lumi egész nyáron erre a reggelre készült.

De az ösvény keskeny volt, és mellette sötéten ásított a mélység. Lumi gyomra összeszorult, ahogy lenézett.

Éppen indulni akart, amikor halk mekegést hallott. A szikla egyik kiszögellésén egy kisgida reszketett, és nem mert továbblépni a keskeny párkányon.

„Át szeretnék jutni anyához", mondta a kisgida remegő hangon. „De innen olyan mély minden."

Lumi a párkányra nézett. Alig volt szélesebb egy tenyérnél. A szíve megdobbant.

Lumi is félt. A lába legszívesebben hátrafelé indult volna. De a kisgida ott állt egyedül, és várt rá.

Lumi vett egy nagy levegőt. A szikla hűvös falához simult, és megtette az első kis lépést.

Csak a lába elé nézett, nem a mélybe. Egy lépés. Aztán még egy. A kavicsok halkan zörögtek a talpa alatt.

Félúton a szél belekapott, és egy kavics megcsúszott a lába alatt. Lumi megállt, a falhoz simult, és megvárta, míg a szíve lecsendesedik. Aztán újra lépett.

Amikor a párkány közepére ért, visszafordult a kisgidához.

„Gyere", mondta halkan. „Nem baj, ha félsz. Én is félek. De egy lépés mindig belefér."

A BÁTORSÁG SOKSZOR CSAK EGYETLEN KICSI LÉPÉS.

A kisgida remegve elindult utána. Egy lépés, aztán még egy. Lumi végig előtte ment, és csendesen biztatta.

Amikor átértek, a kisgida boldogan szökkent az édesanyjához, és odabújt hozzá. A hegyi kecske gyengéden megbökte az orrával.

Lumi felnézett. Már ott állt a kilátón, a szikla peremén, ahova annyira vágyott. A szél az arcába fújt, és a sas éppen fölötte suhant el.

Odalent kicsinek látszott a világ, de Lumi szíve nagyra nőtt. Nem azért, mert elmúlt a félelme. Hanem mert félve is lépett egyet.

Van úgy, hogy a bátorság nem nagy ugrás, csak egyetlen kicsi lépés, amit akkor teszünk meg, amikor a legjobban félünk.

VÉGE

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Volt már olyan, hogy féltél valamitől, de mégis megcsináltad? Milyen érzés volt utána?
2. Szerinted miért nem fordult vissza Lumi, pedig félt a keskeny ösvényen?
3. Mit szoktál csinálni, amikor valami újtól vagy nehéztől félsz?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod: mesemorzsak.hu/blog/mesek/esti-mesek/lumi-es-a-keskeny-osveny/